

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
5 päivänä lokakuuta 1994 *

Asiassa C-47/91,

Italian tasavalta, asiamiehenään ulkoasiainministeriön diplomaattisten riita-asioiden osaston päällikkö, professori Luigi Ferrari Bravo, avustajanaan valtionasiamies Pier Giorgio Ferri, prosessiosoite Luxemburgissa Italian suurlähetystö, 5 rue Marie-Adélaïde,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen pääneuvonantaja Antonino Abate, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Georgios Kremlis, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

joka koskee Italian hallitukselle 23.11.1990 päivätyllä kirjeellä ilmoitetun, perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun Italian viranomaisten Italgrani-nimiselle yritykselle myöntämän tuen vastaisen menettelyn aloittamiseksi tehdyn Euroopan yhteisöjen komission päätöksen kumoamista; päätökseen sisältyi määräys keskeyttää mainittu tuki,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini, joka hoitaa presidentin tehtäviä, jaostojen puheenjohtajat J. C. Moitinho de Almeida ja Díez de Velasco sekä tuomarit C. N. Kakouris, R. Joliet (esittelevä tuomari), F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn ja J. L. Murray,

julkisasiamies: W. Van Gerven,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 2.2.1994 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset lausumat,

kuultuaan julkisasiamiehen 22.3.1994 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Italian tasavalta on vaatinut ETY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla nostamassaan kanteessa, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 31.1.1991, yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Italian hallitukselle 23.11.1990 päivätyllä kirjeellä ilmoitetun Euroopan yhteisöjen komission päätöksen, joka koskee ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamista Italian viranomaisten Italgrani-nimiselle yritykselle myöntämän tuen osalta ja johon liittyi määräys keskeyttää tämän tuen antaminen (jäljempänä menettelyn aloittamista koskeva päätös). Päätös on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 315, 14.12.1990, s. 7, sekä oikaistussa muodossaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 11, 17.1.1991, s. 32.

- 2 Oikeudenkäyntiasiakirjoista käy ilmi, että 1.3.1986 annetussa Italian laissa n:o 64 (jäljempänä Mezzogiornoon myönnettävää tukea koskeva laki), otettiin käyttöön yleinen tukijärjestelmä Mezzogiornoa varten. Perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti kyseisestä järjestelmästä ilmoitettiin komissiolle 2.5.1986.
- 3 Komission 2.3.1988 tekemällä päätöksellä 88/318/ETY (jäljempänä Italian yleisen järjestelmän hyväksymispäätös, EYVL L 143, s. 37) hyväksyttiin Mezzogiornoa varten käyttöön otettu tukijärjestelmä. Päätöksen 9 artiklassa määrätään kuitenkin, että Italian tasavallan on noudatettava voimassa olevia tai myöhemmin annettavia yhteisön säännöksiä ja määräyksiä, jotka koskevat eri tukimuotojen yhteensovittamista teollisuuden, maatalouden ja kalastuksen alalla.
- 4 Päätöksen seurauksena tukitoimenpiteistä Mezzogiornossa huolehtiva Italian ministeri myönsi tukea napolilaiselle Italgrani-yritykselle ja teki sen kanssa ”ohjelmiasopimuksen”, jonka teollisuuspolitiikan yhteensovittamisesta huolehtiva ministerienvälinen komitea (*Comitato interministeriale per il coordinamento della politica industriale*, jäljempänä CIPI) vahvisti 12.4.1990.
- 5 Ohjelmiasopimus koostui useasta osasta: maataloudesta peräisin olevia raaka-aineita (vilja, juurikkaat, soija, hedelmät) käytävien teollisuuslaitosten, kuten tärkkelys- ja rypälesokeritehtaan rakentaminen, kasviöljyn, suurimoiden ja jauhojen valmistus, varastojen rakentaminen maataloustuotteita varten sekä yrityksen henkilökunnan tutkimus- ja koulutusohjelma.
- 6 Casillo Granin, joka on Italgranin kanssa kilpaileva yritys, tekemän kantelun seurauksena komissio pyysi 26.7.1990 Italian viranomaisia lähettämään tietoja kyseisistä tuista. Italian viranomaiset ilmoittivat sille 7.9.1990 CIPI:n päätöksestä, jolla Italgranin kanssa tehty ohjelmiasopimus oli hyväksytty. Italian viranomaiset toimittivat lisätietoja kyseisistä tuista syyskuussa 1990 pidetyssä kokouksessa sekä kirjeitse saman vuoden lokakuussa.
- 7 Komissio ilmoitti Italian hallitukselle 23.11.1990 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu kontradiktorinen valvontamenettely, joka kohdistui suurimpaan osaan Italgranille myönnettyjä tukia, ja antoi sille määräyksen tuen keskeyttämisestä.

- 8 Päätöksensä perusteluissa komissio esitti epäilynsä sen suhteen, etteivät Italian viranomaiset olleet noudattaneet komission asettamia kahta yleisen järjestelmän hyväksymistä koskevaa edellytystä. Komission mukaan ne eivät olleet noudattaneet yhteisön säännöksiä ja määräyksiä, jotka koskevat eri tukimuotojen yhteensovittamista maatalouden alalla, mikä on vastoin yleisen tukijärjestelmän hyväksymispäätöksen 9 artiklan määräyksiä. Lisäksi komissio huomautti, etteivät sen käytettävissä olevat tiedot antaneet sille mahdollisuutta valvoa, oliko niitä enimmäismääriä noudatettu, jotka se kertomansa mukaan oli maininnut yleisen tukijärjestelmän hyväksymispäätöksessä (menettelyn aloittamista koskevan päätöksen D kohta).
- 9 Tarkasteltuaan erilaisia Italgranille myönnettyjä tukia komissio teki sen johtopäätöksen, että vaikutti siltä, ettei tukiin voitaisi soveltaa mitään perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa (muuta heikommassa asemassa olevia alueita tai sellaisia alueita varten, joilla on vaikeuksia, myönnetty tuki) tai c alakohdassa (ala- tai aluekohtainen tuki) tarkoitettua poikkeusta (päätöksen I.1 kohta). Komissio huomautti lisäksi, että ”ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti suunniteltuja toimenpiteitä ei voida toteuttaa ennen kuin mainitun artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely on johtanut lopulliseen päätökseen” (päätöksen I.3 kohta). Se huomautti myös, että tuensaajia voidaan vaatia palauttamaan kyseisen säännön vastaisesti myönnettyt tuet, ja että niihin liittyviin yhteisön menoihin voidaan olla myöntämättä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston rahoitusta (päätöksen I.4 kohta).
- 10 Kanne koskee kyseistä päätöstä.
- 11 Italian hallitus syyttää komissiota siitä, että se on pitänyt Italgranille alunperin myönnettyjä tukia uusina tukina – toisin sanoen tukina, joita ei ole hyväksytty – ja että se on näin ollen antanut määräyksen tukien keskeyttämisestä soveltamalla perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan viimeistä virkettä.
- 12 Italian hallituksen mukaan Italgranin kanssa tehty ”ohjelmassopimus”, jonka CIPI on vahvistanut 12.4.1990, on itse asiassa ainoastaan Italian yleisen tukijärjestelmän täytäntöönpanotoimenpide. Italian hallitus väittää, että koska komissio on hyväksynyt kyseisen järjestelmän edellä mainitussa päätöksessään 88/318/ETY, ilman että olisi varannut itselleen mahdollisuutta yksittäisten täytäntöönpanotoimenpiteiden myöhempää seurantaa varten, Italgranille myönnettyistä tuista ei tarvinnut ilmoittaa, koska ne oli jo hyväksytty ja koska niitä näin ollen oli pidettävä perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdassa

tarkoitettuina olemassa olevina tukina. Näin ollen komissio ei voinut antaa määräystä niiden keskeyttämisestä, koska perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen mukaan komissio voi toimia siten ainoastaan silloin kun on kyse uusista tuista.

- 13 Italian hallitus on myös sitä mieltä, että komissio saattoi antaa määräyksen tuen keskeyttämisestä ainoastaan, koska se – vaikka väitti menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä rajoittuneensa tarkastamaan, kattoiko sen yleisen järjestelmän hyväksymispäätös Italgranille myönnettyt tuet – itse asiassa arvioi niitä suoraan suhteessa perustamissopimuksen 92 artiklaan. Tekemällä näin se palasi epäsuorasti 2.3.1988 tekemäänsä päätökseen 88/318/ETY, jossa se oli katsonut yleisen järjestelmän olevan perustamissopimuksen kanssa yhteensoveltuva. Näin ollen se Italian hallituksen mukaan loukkasi oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita.
- 14 Komissio esitti prosessiväitteen 9.4.1991 perustelunaan se, että kanteen kohteena oleva päätös oli ainoastaan valmisteleva. Yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi väitteen 30.6.1992 antamassaan tuomiossa (Kok. 1992, s. I-4145) käsittelemättä pääasiaa.
- 15 Kyseisen tuomion jälkeen laadituissa muistioissa komissio esittää lisäksi kolme huomautusta, joiden se ilmoittaa olevan valmistelevia.
- 16 Ensin komissio huomauttaa, että 16.8.1991 se viimein hyväksyi Italgranille myönnettävän tuen Italian viranomaisten tutkintamenettelyn kuluessa tekemien, tiettyjä muutoksia ja ehtoja koskevien ehdotusten seurauksena (Italian hallituksen Italgrani-yritykselle myöntämästä tuesta maatalouselintarvikekompleksin perustamiseksi Mezzogiornoon tehty komission päätös 91/474/ETY, EYVL L 254, 11.9.1991, s. 14). Se esittää, että menettelyn aloittamista koskevan päätöksen kumoaminen veisi lopulliselta hyväksymispäätökseltä sen oikeudellisen perustan ja tekisi siitä näin ollen lainvastaisen.
- 17 Toisena väitteenään komissio esittää, että koska kanteessa ei pyydetä yhteisöjen tuomioistuinta tarkastamaan niitä taloudellisia arvioita, joihin menettelyn aloittamista koskeva päätös perustuu, vaan koska kanne koskee ainoastaan kyseisessä päätöksessä esitettyjä toisarvoisia seikkoja, päätöstä ei sen seurauksena voida kumota.

- 18 Kolmantena huomautuksenaan komissio esittää, että koska kanteen kohteena olevalla päätöksellä ei enää ole keskeyttävää vaikutusta sen jälkeen kun Italian viranomaiset muuttivat Italgranille alunperin määrättyä tukea, kanne on menettänyt merkityksensä.
- 19 On todettava, että komission esittämät kaksi ensimmäistä huomautusta eivät perustu oikeudellisiin seikkoihin tai tosiseikkoihin, jotka ovat tulleet esille vasta Italian tasavallan nostaman kanteen tutkittavaksi ottamista koskevan menettelyn – joka päättyi 30.6.1992 annettuun tuomioon – jälkeen. Kyseiset huomiot on näin ollen jätettävä tutkimatta. Kolmannen huomautuksen osalta on riittävää todeta, että keskeyttämisspätöksellä oli oikeusvaikutuksia tietyn aikaa.
- 20 Pääasian osalta on huomautettava ensin, että Italgranille myönnetyt tuet kuuluvat Mezzogiornoon myönnettävästä tuesta annetulla lailla käyttöön otettuun yleiseen tukijärjestelmään, kuten komissio itse on myöntänyt (katso menettelyn aloittamista koskevan päätöksen A kohdan viides alakohta ja C kohta sekä 16.8.1991 annetun tukea koskevan lopullisen hyväksymispäätöksen I kohdan kolmas alakohta).
- 21 On korostettava, että sen jälkeen kun yleinen tukijärjestelmä on hyväksytty, yksittäisistä täytäntöönpanotoimenpiteistä ei tarvitse ilmoittaa komissiolle, ellei sen tekemässä hyväksymispäätöksessä ole toisin ilmoitettu, kuten komissio on itse myöntänyt neljännessätoista kilpailupolitiikkaa koskevassa kertomuksessaan (kohta 203) sekä Irish Cement vastaan komissio -asioissa (katso yhdistetyt asiat 166/86 ja 220/86, Kok. 1988, s. 6482). Koska yksittäiset tuet ovat pelkkiä yleisen tukijärjestelmän täytäntöönpanotoimenpiteitä, komission olisi niitä tutkiessaan otettava huomioon samat seikat kuin yleisen tukijärjestelmän tutkinnan yhteydessä. Näin ollen yksittäisiä tukia ei ole tarpeen saattaa komission tutkittaviksi.
- 22 Käsiteltävänä olevassa asiassa komissio väittää esittäneensä varauksen Italian yleisen tukijärjestelmän hyväksymisen suhteen. Se väittää vastineessaan ilmoittaneensa Italian hallitukselle 14.11.1986 osoittamassaan teleksissä varaavansa itselleen oikeuden myöhemmin ottaa kantaa Mezzogiornolle myönnettävään maataloustuotteita koskevaan tukeen liittyvään lainsäädäntöön. Komissio väittää varoittaneensa Italian hallitusta, ettei se ottaisi kantaa kyseisiin säännöksiin ennen kuin sille on ilmoitettu ”maatalous- ja maatalouselintarvikealan tuotteille myönnettävän tuen yksityiskohtaisista säännöistä – – jotka Mezzogiornon eri alueiden oli annettava toimivaltansa rajoissa”. Koska kyseisiä soveltamistoimenpiteitä ei missään vaiheessa toteutettu,

Italgranille myönnettyihin maataloustuotteita koskeviin tukiin ei komission mukaan voida soveltaa Italian yleisen tukijärjestelmän hyväksymispäätöksestä seuraavaa vapautusta ilmoitusvelvollisuudesta.

- 23 Tätä väitettä ei voida hyväksyä. Riippumatta siitä, miten teleksin sisältö ymmärretään, on riittävää todeta, ettei komissio ole toistanut sen olennaista sisältöä Italian yleistä järjestelmää koskevassa hyväksymispäätöksessään.
- 24 On lisäksi huomautettava, että kun komission käsiteltävänä on yksittäinen tuki, jonka väitetään olevan myönnetty aiemmin hyväksytyyn järjestelmän mukaisesti, se ei voi heti tarkastella sitä suoraan perustamissopimuksen kannalta. Sen on ensin, ennen menettelyn aloittamista, rajoitettava tarkastamaan, kuuluuko tuki yleiseen järjestelmään ja täyttääkö se kyseistä järjestelmää koskevassa hyväksymispäätöksessä määrätty edellytykset. Muuten komissio voisi kunkin yksittäisen tuen tutkinnan yhteydessä palata tekemäänsä tukijärjestelmää koskevaan hyväksymispäätökseen, jonka teko on jo edellyttänyt tarkastelua perustamissopimuksen 92 artiklan kannalta. Tällöin luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita saatettaisiin loukata sekä jäsenvaltioiden että taloudellisten toimijoiden kannalta, koska komissio voisi asettaa kyseenalaisiksi kaikkiin tavoin tukijärjestelmää koskevan hyväksymispäätöksen mukaiset yksittäiset tuet.
- 25 Jos komissio tällaisen rajoitetun tutkinnan seurauksena toteaa yksittäisen tuen tukijärjestelmää koskevan hyväksymispäätöksensä mukaiseksi, kyseinen tuki on katsottava jo hyväksytyksi ja siten olemassa olevaksi tueksi. Tämän vuoksi komissio ei voi antaa määräystä tuen keskeyttämisestä, sillä perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdassa annetaan komissiolle kyseinen toimivalta ainoastaan uusien tukien suhteen.
- 26 Jos komissio sen sijaan toteaa, ettei sen tekemä tukijärjestelmää koskeva hyväksymispäätös kata yksittäistä tukea, tukea on pidettävä uutena tukena. Jos tuesta ei ole ilmoitettu komissiolle, se voi, sen jälkeen kun se on antanut asianomaiselle jäsenvaltiolle tilaisuuden ilmaista näkemyksensä asian suhteen, määrätä se väliaikaisella päätöksellä heti keskeyttämään tuen maksaminen tuen tutkimisen ajaksi sekä toimittamaan komissiolle sen asettaman määräajan kuluessa kaikki sellaiset asiakirjat ja tiedot, jotka ovat tarpeen sen ratkaisemiseksi, onko tuki yhteismarkkinoille soveltuva (katso asia C-301/87, Boussac, tuomio 14.2.1990, Kok. 1990, s. I-307, 19 kohta).

- 27 Tässä yhteydessä komissio väittää, että siltä osin kuin Italgranin kanssa tehdyssä ohjelmasopimuksessa oli määrätty tuesta tärkkelyksen tuotantoa varten, sopimuksella rikottiin sen tekemää Italian valtiontukea koskevaa yleisen tukijärjestelmän hyväksymispäätöstä. Se väittää ilmoittaneensa vuonna 1987 ”Maatalouden kilpailupolitiikka” -nimisessä julkaisussa, etteivät valtiot voi enää myöntää tukea aloilla, joille ei myönnetä yhteisön rahoitusta, kuten tärkkelysalalla – yhteisistä toimenpiteistä maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamiseksi 15 päivänä helmikuuta 1977 annettulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 355/77 (EYVL L 51, s. 1) keskeytettiin komission mukaan itse asiassa yhteisön rahoitus alan investoinneille. Koska hyväksymispäätöksen 9 artiklassa määrättiin, että Italian viranomaisten on yleisen järjestelmän täytäntöönpanon yhteydessä noudatettava yhteisön säännöksiä ja määräyksiä, jotka koskevat eri tukimuotojen yhteensovittamista maatalouden alalla, Italian Italgranille myöntämä tuki oli katsottava yhteisön lainsäädännössä kielletyksi, minkä vuoksi oli katsottava, ettei yleisen tukijärjestelmän hyväksymispäätös kata sitä. Näissä olosuhteissa komissio oli katsonut olevan perusteltua pitää niitä uusina tukina ja antaa määräyksen niiden keskeyttämisestä.
- 28 Tämä peruste on hylättävä. Menettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä käy ilmi, että komissio on suoraan arvioinut tärkkelystehtaan rakentamiseen myönnetyn tuen yhteensoveltuvuuden perustamissopimuksen 92 artiklan kanssa. Se on itse asiassa huomauttanut, että koska tärkkelykseen liittyvät investoinnit eivät saaneet yhteisön rahoitusta, se voisi hyväksyä valtiontuen kyseisellä alalla ainoastaan, jos tuki täyttäisi perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitetut edellytykset. Komissio arvioi, ettei näin ollut käsiteltävänä olevassa asiassa: toisaalta tärkkelysalalle oli ominaista merkittävä ylikapasiteetti, ja toisaalta tuotantokapasiteetin lisääminen noin 357 000 tonnilla – jolle ei ollut osoitettu löytyvän uusia myyntikanavia – oli omiaan vaarantamaan tärkkelysteollisuusmarkkinat (kohta E.1).
- 29 Menettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä käy myös ilmi, että komissio on tarkastellut muita Italgranille suunniteltuja tukia perustamissopimuksen valossa eikä yleistä järjestelmää koskevan hyväksymispäätöksensä kannalta. Siten komissio oli halukas myöntämään kasviöljyn valmistukseen myönnetyn tuen yhteensoveltuvuuden perustamissopimuksen 92 artiklan kanssa ainoastaan, jos sen määrä ei ollut yli 50 prosenttia ja jos osasta tuotantokapasiteettia vastaavasti luovuttaisiin samanaikaisesti (kohta E.3). Siltä osin kuin on kyse suurimoiden ja jauhojen tuotantoon myönnetystä tuesta, komissio on huomauttanut tuotannon rakenteellisesta ylikapasiteetista sekä siitä, että tuen myöntäminen kyseisellä alalla oli omiaan vaarantamaan jäsenvaltioiden

- välisen kaupan (kohta E.4). Tutkimukseen myönnetyn tuen osalta komissio katsoi, ettei sillä ollut riittäviä tietoja, jotta se voisi arvioida sen yhteensoveltuvuuden perustamissopimuksen 92 artiklan kanssa (kohta F).
- 30 Näistä toteamuksista seuraa, että määrätessään keskeyttämään tuen maksamisen komissio on pitänyt edellä mainittuja tukia uusina tukina ilman, että se olisi tarkastanut, olivatko ne sallittuja yleistä järjestelmää koskevan hyväksymispäätöksen perusteella.
- 31 Menettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä käy sen sijaan ilmi, että komissio on asianmukaisesti todennut varastojen rakentamista varten maataloustuotteille myönnetyn tuen yhteensoveltumattomuuden yleistä järjestelmää koskevan hyväksymispäätöksen kanssa. Se on itse asiassa huomauttanut, että Italian viranomaiset olivat myöntäneet kyseisen tuen yhteisten markkinajärjestelyjen vastaisesti, jotka niiden olisi kuitenkin yleistä järjestelmää koskevan hyväksymispäätöksen 9 artiklan mukaan pitänyt ottaa huomioon (kohta G).
- 32 Komissio väittää lisäksi, että riippumatta 26.7. ja 23.11.1990 välisenä aikana esitetyistä toistuvista pyynnöistä Italian hallitus ei ole toimittanut sille tarvittavia tietoja poistaakseen sen epäilyt Italgranille myönnetyn tuen yhteensoveltumattomuudesta sen tekemän Italian yleistä järjestelmää koskevan hyväksymispäätöksen kanssa. Komission mukaan Italian viranomaisten yhteistyöhaluttomuus pakotti sen näin ollen aloittamaan tukea koskevan kontradiktorisen tutkintamenettelyn ja määräämään tuen keskeytettäväksi.
- 33 On huomautettava, että koska perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdassa annetaan komissiolle toimivalta määrätä ainoastaan uusien tukien keskeyttämisestä, se, että komissio ainoastaan epäilee yksittäisten tukien yhteensoveltuvuutta sen tukijärjestelmää koskevan hyväksymispäätöksen kanssa, ei riitä.
- 34 Jos komissio epäilee yksittäisten tukien yhteensoveltuvuutta tukijärjestelmää koskevan hyväksymispäätöksensä kanssa, sen on veloitettava kyseinen jäsenvaltio toimittamaan komissiolle sen asettaman määräajan kuluessa kaikki ne asiakirjat ja tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta komissio voi antaa ratkaisun riidanalaisen tuen yhteensoveltuvuudesta tukijärjestelmää koskevan hyväksymispäätöksen kanssa.
- 35 Jos jäsenvaltio ei komission määräyksestä huolimatta toimita vaadittuja tietoja, komissio voi edellä mainitussa, 14.2.1990 annetussa Bousac-tuomiossa mainittujen kaltaisten syiden perusteella antaa määräyksen tuen

keskeyttämisestä ja arvioida suoraan, onko tuki perustamissopimuksen kanssa yhteensopeltuva, aivan kuin jos olisi kyse uudesta tuesta.

- 36 Käsiteltävänä olevassa asiassa menettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä tosin käy ilmi komission kanta, etteivät Italian viranomaisten toimittamat tiedot mahdollistaneet ratkaisun antamista isogluukoosin tuotantoa (kohta E.2, viimeinen alakohta) sekä koulutusta varten myönnetyn tuen (kohta H) yhteensopeltuvuudesta sen tekemän Italian yleistä järjestelmää koskevan hyväksymispäätöksen kanssa. Italian hallitus kiistää kuitenkin ehdottomasti jättäneensä noudattamatta yhteistyövelvoitettaan. Lisäksi komissio on jättänyt esittämättä asiakirjan, jolla se, ennen kuin määräsi keskeyttämään Italgranille alun perin myönnettyt tuet, olisi määrännyt Italian viranomaiset toimittamaan sille määräjän kuluessa kaikki tarvittavat tiedot tuen yhteensopeltuvuuden tarkistamiseksi Italian yleistä järjestelmää koskevan hyväksymispäätöksensä kanssa.
- 37 Edellä esitetystä huomioista seuraa, että määräämällä keskeyttämään tärkkelys- ja sokeritehtaan rakentamista, kasviöljyn, suurimoiden ja jauhojen valmistusta sekä tutkimusta ja koulutusta varten myönnetyn tuen ainoastaan sen vuoksi, että se epäili niiden yhteensopeltuvuutta tekemänsä Italian yleistä järjestelmää koskevan hyväksymispäätöksen kanssa, komissio rikkoi perustamissopimuksen 93 artiklan 2 ja 3 kohtaa. Ainoa määräys, jonka suhteen tällaista johtopäätöstä ei voida tehdä, on määräys keskeyttää varastojen rakentamiseen maataloustuotteille myönnetty tuki, kuten edellä 31 kohdassa korostetaan.
- 38 Italian hallituksen kanne koskee ainoastaan niitä menettelyn aloittamista koskevan päätöksen määräyksiä, joissa keskeytetään Italgranille alunperin myönnetyn tuen myöntäminen. Koska päätöksen kyseinen osa on erotettavissa sen muista osista, on aiheellista kumota ainoastaan päätöksen I.3 ja I.4 kohdat paitsi siltä osin kuin ne koskevat varastojen rakentamiseen maataloustuotteille myönnettävää tukea. I.3 kohdassa määrätään keskeyttämään tuen maksaminen ja I.4 kohdassa huomautetaan, että tuensaajia voidaan vaatia palauttamaan kyseisen säännön vastaisesti myönnettyt tuet, ja että niihin liittyviin yhteisön menoihin voidaan olla myöntämättä Euroopan maatalouden ohjus- ja tukirahaston rahoitusta (päätöksen I.4 kohta).

Oikeudenkäyntikulut

- 39 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska komissio on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) **Kumotaan Italian hallitukselle 23.11.1990 päivätyllä kirjeellä ilmoitetun komission päätöksen, joka koskee ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun, Italian viranomaisen Italgrani-yritykselle myöntämän tuen vastaisen menettelyn aloittamista, I.3 ja I.4 kohdat, paitsi siltä osin kuin ne koskevat varastojen rakentamiseen maataloustuotteille myönnettävää tukea.**
- 2) **Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Mancini

Moitinho de Almeida

Díez de Velasco

Kakouris

Joliet

Schockweiler

Rodríguez Iglesias

Grévisse

Zuleeg

Kapteyn

Murray

Julistettiin Luxemburgissa 5 päivänä lokakuuta 1994.

R. Grass
kirjaaja

G. F. Mancini
presidentin tehtäviä hoitava
toisen ja kuudennen jaoston puheenjohtaja